

סיסמתה של מירית שם-אור: „שתי גדות לירדן, זו שלנו - זו גסיכנ!“

בטא כסיפרה היטב. כשהיא מתארת טיול שעורכת יעלי רבינוביץ' לאחר מלחמת ששת-הימים עם חבריה, בעיר העתיקה בירושלים. אומרת יעלי באווה הודמנות: „אני בכלל לא שונאת אותם, רק שאני לא סובלת את הכיעור שלהם.“ המילה „כך-עור“ מופיעה באותם שני עמודים המתארים את החוויה, פעמים אחדות. למירית שם-אור יש דעה חד-משמעית על העם הפלסטיני. לדעתה, צריך להעביר אותו מהגדה המערבית לארצות-ערב. „שתי גדות לירדן, זו שלנו זו גסיכנ!“ היא סיסמתה.

בינתיים מסתבר, כי כולם הולך טוב. רדי בו של קהל קוני הספר מורכב מצעירי הדור, אשר לא ידע את תש"ח אך ידע את אליליהזמר צביקה פיק, וחפץ לדעת מה יש לאשתו הסופרת לומר. חלק אחר מקוראי הספר הוא אותו דור של „את ואני נולדתי בתש"ח.“ לאלה, פשוט נעים להיזכר.

בערבים. מאז שאנחנו מכירים, אנחנו רגילים להיות תמיד יחד. כשהייתי חברה שלו הייתי מיטלטלת בכל רחבי הארץ כדי להיות איתו בערבים. אני שמרנית בנטיית, אני לא אהבת לצאת לבד. או מאז שצביקה חזר ארצה והתחיל להופיע בסיבוב, יצא לי להיות המון לבד בבית. וזה קשה לי. אני לא טיפוס רודני וחקרני, או אני מקבלת הכל ורק אחריכך, אחרי תקופה מסוימת, אני מתפרצת. או זהו פשוט התפרצתי.“

דיעות פוליטיות

קיצוניות

בדיכוד עם פעילותה הספרותית, פעילה מירית גם בפוליטיקה. היא ידועה כימנית קיצונית, ירשה מבית-הוריה את האהבה והאמונה בארץ-ישראל השלמה. היא גם השתתפה בכל ההפגנות נגד ההסדר, וצעדה יחד עם אלפי חברי גוש-אמונים בהפגנת-מחאה מהכותל המערבי לבנייני האומה בירושלים.

היא מעריצה נלהבת של מנהיג גוש-אמונים, חנן פורת. טוענת כי ניחן בתכונות של מנהיג אמיתי, והיא מתנגדת חריפה של מנחם בגין. לדעתה, תנועת החירות תישאר לעולם באופוזיציה, עם ליכוד או בלעדיו. כל זמן שמנחם בגין הוא מנהיגה, היא בקיאה בהיסטוריה של העם היהודי ושל אומות העולם, אסכי רואה את ההיסטוריה מזווית-ראיה חד-צדדית ביותר. היא ציונית נלהבת, ואם להתבטא בעדינות: אינה אהבת ערבים, דבר המת-

ההבדל הגדול

בתמונה מימין, דיוקנה של מירית שם-אור בגיל 17: נערה שהפכה אשה במהירות, מלאת ביטחון עצמי, שאיפות ותקוות. משמאל: מירית כיום, אשה נשואה שבעת חוויות, המכירה את כוחה.

הנאה, שרבים טוענים כי היא המחזיקה בתואר העיתונאית הסכסית ביותר בארץ. במיסגרת עבודתה העיתונאית פגשה מירית שם-אור בזמר צביקה פיק, שהשי תתף אז במחזמר שיער. מירית באה להציג את המאה נפגשה עם צביקה מאחורי הקלעים. היום היא מודה כי היא שוימה או את הפגישה איתו: „מהרגע שראיתי אותו לא הפסקתי לנדנד לאשת יחסי-הציבור של ההצגה שתפגיש אותי איתו במסווה של כתבה כמובן.“

גם צביקה מודה כי מעולם לא נלהב כל-כך לראיון עיתונאי, כפי שהתלהב לראיון עם מירית, אשר במהלכו מצאו השניים את עצמם מטילים בגן-החיות ומארהבים עד לב השמיים.

צביקה היה החבר הרציני הראשון בחייה של מירית שם-אור — וגם האחרון. אחרי תקופת חברות של שנתיים נישא השניים, בחטף. עוד באותו לילה טס צביקה לניו-יורק, אחרי מיספר חודשים הצטרפה אליו מירית.

וכך, שעה שבעלה ניסה לבנות לו קריירה של זמר אמריקאי, ישבה מירית משך תקופה של חצי שנה, מדי יום ביומו, בחדר רם שבמלון, וכתבה את כולם. כששבה ארצה, כעבור חודשים, הושלם הספר.

היא עצמה היתה עסוקה בחיפוש דירה. צביקה עמד לשוב ארצה, ושניהם היו זקוקים לבית. ואז מצאה את הדירה שבר שיכון בבלי. חודשים ספורים אחרי שובו של הבעל, פרץ משבר בבית מישפחת פיק הצעירה, מירית עזבה את הבית, עלימנת לשוב אליו כעבור מיספר שבועות.

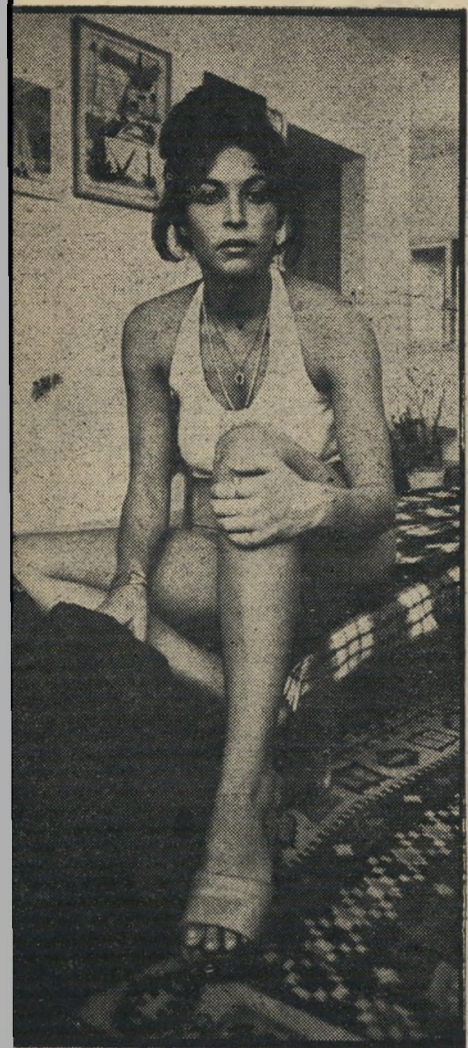
כמו אצל כל זוג מפורסם, זכה גם משבר זה בכותרות בטורי-החברה בעיתונות. בר-זמנית עמד סיפרה של מירית לצאת לאור. צביקה מצידו, היה עסוק בסיבוב-הופעות. כעת שב השלום לשכון בבית מישפחת פיק. האם זו הפוגה זמנית? האם שלום-קבע? או אולי הסדר-ביניים? הזמן ידבר.

בינתיים מסבירה מירית את המשבר שעבר על חייה המשותפים: „אני לא יודעת כי עצמי ממה נבע המשבר. אולי בגלל שבר פעם הראשונה מזה חמש שנים, מאז ש-אני מכירה את צביקה, אנחנו נפרדים

חיה אגואיסטית

כך כינתה מירית בת ה-17 את חתול-השעשועים שלה. „זאת חיה אגואיסטית ולא פיקחית ביותר, אבל לה מותר, כמו שמותר לכל ילד מפונק.“ כפי שהיתה היא בת-בכורה מפונקת.

מפונקת

מירית כיום, עדיין מפונקת במיקצת, אך יודעת שאת דרכה עליה לסלול בעצמה.